

Laffer Eğrisi Doğrultusunda Vergi Oranları, Vergilendirilebilir Gelir ve Vergi Gelirleri Arasındaki İlişkinin Anlaşılması

Daniel J. MITCHELL*

Çeviren: Sinan ÇUKURÇAYIR**

Özet

Laffer eğrisi, vergi oranları ve vergi gelirleri ile tahmini olarak vergilendirilebilir gelirler arasındaki ilişkiyi göstermektedir. Laffer eğrisi, yüksek vergi oranlarının vergi gelirlerinde kesin olarak bir azaltıcı etki oluşturacağını en iyi şekilde göstermektedir. Fakat eğri üzerinde çok daha aşağılarda yer alan vergi oranları, vergiye tabi gelirleri değiştirerek vergi gelirlerinde bir azalışa neden olabilmektedir. Politikacılar Laffer eğrisinin bu her iki yönünü çoğu zaman tartışmaktadırlar. Bazı zamanlar Cumhuriyetçiler, “yapılan vergi indirimleri sonucunda oluşan maliyetlerin kendi ceplerinden çıkacağını” Laffer eğrisinin bir anlamı olarak ifade ederler. Bunun aksine bazı demokratlar ise, vergi politikalarının ekonomik performans üzerinde hiçbir etkisinin olmayacağını ifade ederler.

Bu çalışma, vergi indirimlerinin ekonomik performans üzerindeki pozitif etkilerini gerçek hayattan bazı örnekler kullanarak ortaya koymakla beraber, arz yönlü vergi indirimlerinin devlete çok az maliyetler yüklemesinin yanında, vergi gelirlerinde artırıcı etkiler oluşturacağını ortaya koymaktadır. Ayrıca değişen vergi politikalarının ve vergi reformlarının, vergisel gelirler ve ekonomik büyüme üzerinde ne gibi etkileri olabileceği açıklanmaktadır. Şu an ki geçerli sistem, vergi oranlarının vergiye tabi gelirler üzerinde herhangi bir etkisinin olmadığını varsaymaktadır. Çünkü kongrenin uygulamış olduğu bütçe kuralları, vergi indirimleri yerine vergi artışlarının yapılmasını öngörmektedir. Bu çalışmada, statik puanlamanın dinamik puanlama sistemi ile yer değiştirmesi gerekliliği açıklanmıştır.

---

* Washington DC’de serbest piyasa ekonomisi üzerine araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan CATO Enstitüsünün kıdemli bir üyesidir. Özgürlük ve Refah Vakfı (Center for Freedom and Prosperity Foundation)’nın kurucusudur ve halen bu Kurumun Yönetim Kurulu Başkanı olarak görevini sürdürmektedir.

** Arş.Gör. Adıyaman Üniversitesi, Maliye Anabilim Dalı, scukurcayir@yahoo.com

Anahtar Kelimeler: Vergi Oranları, Vergi Gelirleri, Laffer Eğrisi

Understanding the Relationship Between Tax Rates, Tax Revenues and Taxable Income in Accordance with the Laffer Curve

Abstract

The Laffer curve shows the relationship between tax rates and tax revenues, with the insight that taxable income is not predetermined. The Laffer curve is best known for demonstrating that, at a certain point, higher tax rates fail to produce more revenue, but the key insight is the much more modest point that changes in tax rates cause changes in taxable income, which leads to some level of revenue feedback. Politicians on both sides often exaggerate, with Republicans sometimes arguing that the Laffer curve means that "all tax cuts pay for themselves." Some Democrats, by contrast, argue that tax policy has no impact on economic performance.

This paper uses real world evidence to demonstrate that certain tax cuts can have a positive impact on economic performance and that "supply-side" tax cuts therefore do not "cost" the government much in terms of foregone tax revenue. This paper further explains how the Joint Committee on Taxation's revenue-estimating process is based on the untenable theory that changes in tax policy - even dramatic reforms such as a flat tax - do not effect economic growth. In other words, the current system assumes the tax rates have no impact on taxable income. Because of congressional budget rules, this leads to a bias for tax increases and against tax cuts. This paper explains that "static scoring" should be replaced with "dynamic scoring."

Key Words: Tax Rates, Tax Revenue, Laffer Curve

JEL Classification Code: H29

Giriş

Politikacılar ne zaman vergi politikalarının yasal olarak değiştirilmesi gerektiğini düşünseler bu değişikliğin gelecekteki vergi gelirleri üzerinde herhangi bir değişikliğe neden olmayacağı yönündeki ortak vergi komite tahminlerine güvenirler. Ortak vergi komitesi statik puanlama metodolojisini kullanır ki, bu teknik vergi politikalarındaki herhangi bir değişikliğin ekonomik performans üzerinde etkisinin olmadığını varsaymaktadır. Bu sadece artan vergi oranları ile birlikte vergi gelirlerinin de artacağını varsayan basit bir yöntemden ibarettir.

Örneğin, ortak vergi komitesi statik puanlama yöntemi ile vergi oranlarında meydana gelebilecek %50 gibi bir artış oranı karşısında vergi gelirlerinin yaklaşık olarak yine %50 oranında artacağını varsaymaktadır. Aynı şekilde, vergi oranlarındaki azalışların vergi gelirlerinde aynı oranda bir azalışa neden olacağını varsaymaktadır. Bu yöntem çok basit olmakla beraber gerçekçi bir doğruluk payına sahip değildir.

Statik puanlama yöntemi çok yoğun bir şekilde eleştirilmiştir. Çünkü vergi politikalarının ekonomik performans üzerindeki etkisi açısından gerçek yaşamdaki uygulamaları göz ardı etmektedir. Oysaki gerçek yaşamdaki uygulamalar oldukça önemlidir. Aynı şekilde statik puanlama yöntemi böyle bir varsayım altında yanıltıcı sonuçlar ortaya koymaktadır.

Vergi oranlarındaki artışlar vergilendirilebilir gelirler üzerinde azaltıcı etkilere sahiptir. Mesela vergi oranlarındaki artışlar, bireylerin gelir elde etme isteklerini büyük ölçüde azaltabilmekte ya da elde edilen gelirlerin vergi otoritelerinden saklanmasına veya vergi kaçırılmasına neden olmaktadır. İşte bunun anlamı vergi oranlarındaki %50 gibi bir artışın aynı şekilde vergi gelirlerinde bir artışa neden olamayacağıdır.

Basitçe ifade edilirse, vergiye tabi gelirlerdeki değişiklikleri tahmin etmeksizin vergi oranlarındaki değişikliğin vergi gelirleri üzerindeki etkisini hesaplamak gerçekçi olmamaktadır.

Bu yaklaşım vergi oranları, vergiye tabi gelirler ve vergi gelirleri arasındaki ilişkinin hesaplanmasında dinamik puanlama yönteminin kullanılması gerekeceğini belirtmektedir.

Dinamik puanlama yöntemi statik puanlama yöntemine göre çok daha zor ve karmaşık bir yapıya sahip olmasına rağmen vergi oranlarındaki değişikliğin vergisel gelirler üzerindeki etkisinin ölçülmesi ve gerçekçi sonuçlar ortaya koyması açısından oldukça önemlidir.

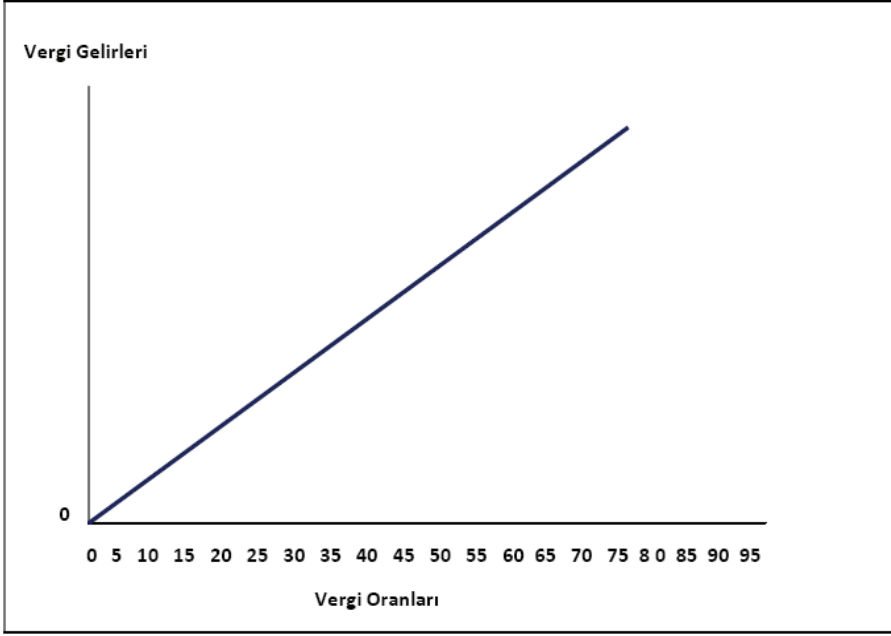
Laffer eğrisi hakkındaki çoğu anlaşmazlıkların temelinde statik ve dinamik puanlama yöntemi arasındaki tartışmalar yer almaktadır.

1. Teori İncelemesi

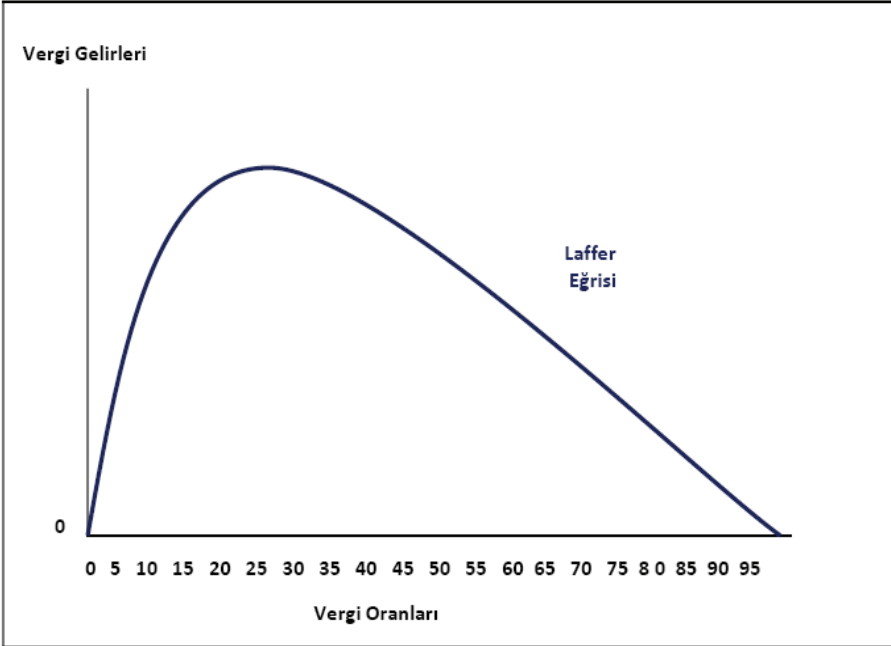
Laffer eğrisi dinamik puanlama modelinin görsel bir şeklidir. Ronald Reagan'a danışmanlık yapmış olan ekonomist Art Laffer'in adını almış olan Laffer eğrisi, vergi oranlarında meydana gelen bir değişikliğin vergilendirilebilir gelirleri etkileyeceğini belirtmiştir.

İşte bu noktada vergi oranlarındaki yüksek artışlar nedeniyle vergiye tabi gelirlerde azalmalar olmuştur. Eğri üzerinde bu durum vergi oranlarının maximum vergi gelirlerini aştığı noktada gerçekleşmektedir.

Şekil 1a ve 1b Laffer eğrisi üzerinde vergi oranları ile vergisel gelirleri karşılaştırmaktadır.

Şekil 1a: Statik Puanlama

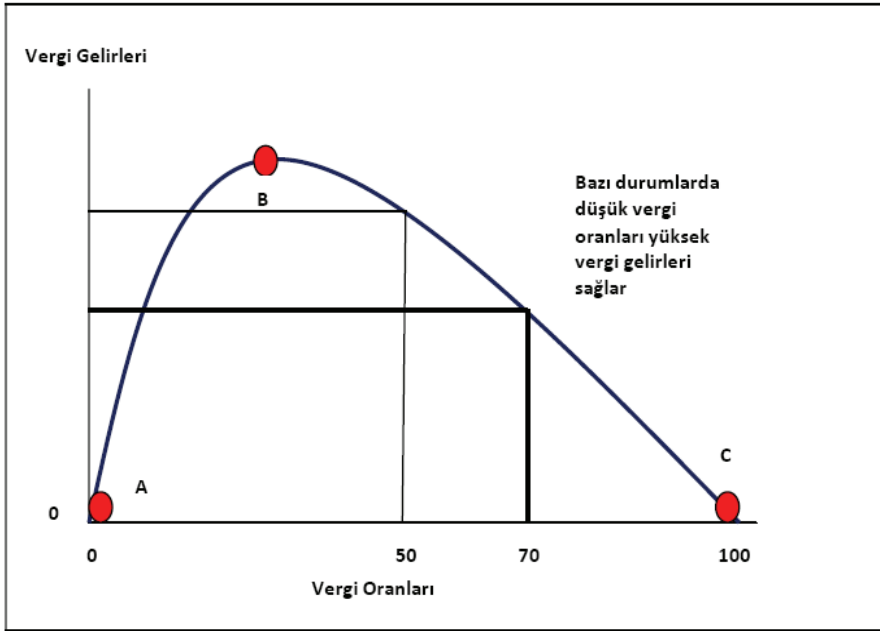
Şekil 1b: Dinamik Puanlama

Basitçe ifade edilirse A noktasında Laffer eğrisi, vergi oranlarının sıfır olması durumunda devletin herhangi bir vergisel gelir elde edemeyeceğini göstermektedir. Fakat, C noktasında görüldüğü gibi eğer vergi oranları %100'lük bir durumda bulunuyorsa o zaman devlet yine herhangi bir vergisel gelir elde edemeyecektir. Ayrıca B noktasında geliri maximize eden vergi oranı da belirtilmiştir.

Laffer eğrisi 1970'lerde maliye politikası alanında bir tartışma konusu haline gelmiştir. Çünkü yüksek federal vergi oranları (%70'ler civarında) insanların çalışma ve vergi ödeme isteklerini azaltarak, elde ettikleri gelirleri vergi otoritelerinden saklamalarına veya kaçırmalarına neden olmaktadır.

Laffer eğrisi taraftarlarının açıklamalarına göre devletin düşük vergi uygulaması daha fazla vergisel gelir elde etmelerini sağlayacaktır. Çünkü insanlar hem gelir elde etmeye hem de elde ettikleri gelirleri vergi otoritelerine bildirmeye gönüllü olacaklardır.

Diğer bir deyişle %70 gibi bir vergi oranı uygulaması yapan Amerika, Laffer eğrisinin yanlış tarafında bulunmuştur. Bu nokta Şekil 2'deki B ve C noktaları arasında bulunan yerdir. Şekil 2'nin de göstermiş olduğu gibi tabii ki düşük vergi oranları ile yüksek vergi gelirleri toplamak mümkündür.

Şekil 2: Laffer Eğrisi

Varsayımsal bir örnek verecek olursak, vergi oranlarının %70 olduğu zamanlarda insanlar vergiye tabi olan gelirlerinin 100 milyon dolarını bildirmeye istekli olurlar iken, %28'lik bir vergi oranı uygulaması ile bu insanlar vergiye tabi gelirlerinin 300 milyon dolarını bildirmeye istekli olmaktadır.

Tablo 1: Varsayımsal Örnek Olarak Düşük Vergi Oranları ile Daha Fazla Vergi Geliri Kazancının Gösterilmesi

Vergi oranı	vergiye tabi gelir	vergi geliri
% 70	100 milyon (\$)	70 milyon (\$)
%28	300 milyon (\$)	84 milyon (\$)

Tablo 1, düşük vergi oranlarının daha fazla vergi gelirli sağlayacağını göstermektedir. Bu nedenle 1970'lerde Laffer eğrisi taraftarları düşük vergi oranlarını bir kazan-kazan politikası olarak savunmuşlardır.

Bu durumda muhafazakarlar düşük vergi oranları sonucu büyümenin artmasıyla, liberaller de devletin daha fazla vergi gelirleri elde etmesi sonucu kamu harcamalarının artmasıyla mutlu olmuş olacaktırlar.

Temel kavramları anlamak ve bazı kavramları tartışmak açısından Laffer eğrisinin değerlendirmesini yapmamız mümkündür.

1- Bazı politikacıların abartılı önermelerine rağmen, Laffer eğrisi vergi indirimlerinin maliyetlerini kendi ceplerinden karşılamaları anlamına gelmemektedir. Ancak çok nadir durumlarda bu önerme gerçekleşebilir. Daha sonra tartışacağımız güzel bir örnek olarak; Reagan, vergi oranlarını %70'lerden %28'lere indirdiği zaman çoğu zengin insandan istenilen oranda vergi geliri elde edilebilmiştir. Ayrıca birçok veri göstermektedir ki sermaye kazançlarına uygulanan vergi oranlarındaki azalışların bu kazançlar üzerinden elde edilen vergi gelirlerinde yüksek artışlar olmuştur. Vergi oranları çok yüksek olduğu zamanlarda mükellefler ellerinde bulunan sermaye varlıklarını satmaktan vazgeçerler, fakat vergi oranları makul seviyelerde olduğu zamanlarda mükellefler bu varlıklarını satmaya istekli olabilmektedirler.

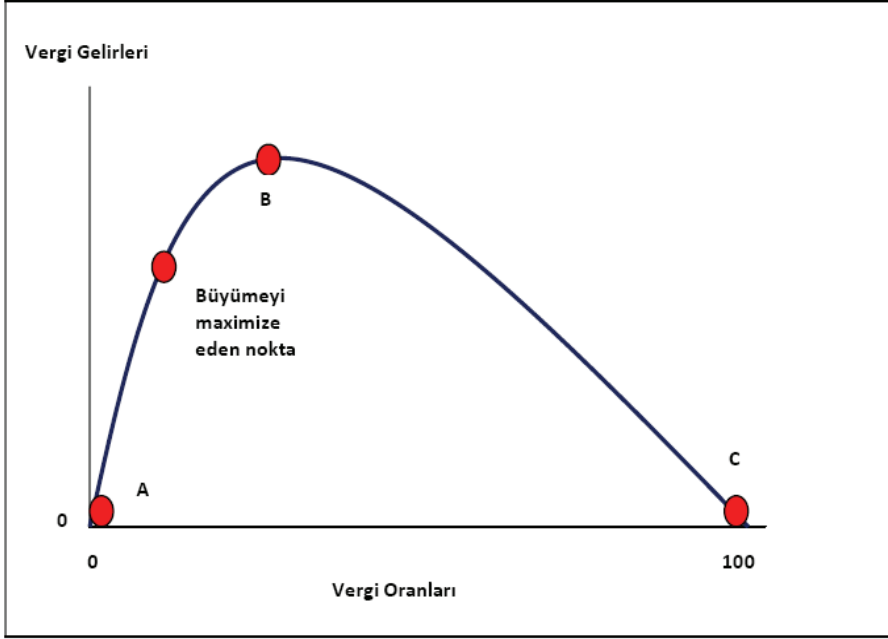
Kişisel ya da kurumlar vergisi ile ilgili durumlarda vergi oranları çoğu zamanlarda Laffer eğrisinin sol tarafında ya da yukarı doğru eğimli olan kısımlarında olabilmektedir.

Vatandaşların A ve B noktaları arasında bulunduğu zamanlarda uygulanan düşük vergi oranları kötü bir fikir anlamına gelmemektedir. Bu noktalarda ekonomi gelişme gösterebilir ve vergiye tabi gelirlerde artışlar olabilmektedir. Fakat vergiye tabi gelirlerdeki artışlar düşük vergi oranlarının olumsuz etkilerini dengelemek açısından yeterli düzeyde gerçekleşmeyebilir. Burada istenilen düzeyde gelir artırıcı unsurlar oluşmaz yani diğer bir söylemle vergi indirimleri ancak kendisini finanse etmek durumunda kalabilir.

2- Vergi gelirlerindeki artış miktarı vergi indirimlerinin nasıl yapılacağına bağlı olabilmektedir. Düşük marjinal vergi oranları (arz yönlü vergi indirimleri) üretim ve üretken faaliyetler üzerinde büyük etkilere sahiptir. Gelir vergisi oranı indirimleri, sermaye kazancı vergi oranı indirimleri ve temettü vergi oranı indirimlerini bu arz yönlü vergi indirimlerine örnek olarak gösterebiliriz. Üretim faaliyetleri üzerindeki vergi cezalarının azaltılması sonucu insanlar daha fazla çalışma isteği gösterir, daha fazla tasarruf yapar ve bunun sonucu olarak daha fazla yatırım yapmış olurlar. Tüm bunların sonucu olarak ise vergilendirilebilir gelirler artmış olur.

3- Laffer eğrisi üzerindeki geliri maximize eden nokta ideal bir politika olmayabilir. Şekil 3'de görüldüğü gibi, Laffer eğrisi üzerindeki geliri maximize eden

vergi oranı büyümeyi maximize eden vergi oranından daha yüksektir. Büyümeyi maximize eden vergi oranı Laffer eğrisinin yukarı doğru eğimli olan kısımların herhangi bir yerinde olmalıdır. Büyümeyi maximize eden noktanın sıfır vergi oranına göre daha iyi olmasının sebebi olarak, düşük vergi oranları saf kamusal malların finansmanı için ve piyasa ekonomisi fonksiyonları açısından oldukça önemlidir.

Şekil 3: Laffer Eğrisi

Teorik bir kavram olan Laffer eğrisi tartışılmazdır. Hatta bu konuda John Maynard Keynes’inde söylemiş olduğu gibi “denk bütçe açısından vergilerdeki azalışların artışlara göre daha iyi bir şans oluşturacaktır.”¹ ifadesi oldukça anlamlıdır.

Bazı vergi türlerindeki indirimlerinin gelirleri artırmayacağı çok nadir durumlar olmakla beraber genel olarak toplumda kabul görülen vergi artışlarının daha fazla vergisel gelir sağlayacağı yönünde olmaktadır. Bu düşünce statik puanlama yönteminin de temelini oluşturmaktadır.

2. Uygulamada Laffer Eğrisi

Önceki bölümde teorik bir perspektiften ve varsayımsal örnekler ile devletin %28’lik bir vergi oranı ile %70’lik bir vergi oranına göre daha fazla vergi gelir elde edeceği gösterilmiştir.

Vergi oranlarındaki indirimler sonrası devletin daha fazla gelir toplayacağına yönelik Laffer eğrisini güçlü kılan gerçek dünya örnekleri var mıdır?

¹ Keynes, J.M. (1972), “The Collected Writings of John Maynard Keynes”, London: Macmillan, Cambridge University Press.

IRS (Internal Revenue Service) periyodik olarak vergi gelirleri ile ilgili olarak çok önemli ayrıntılar sağlayan “gelir istatistiği” olarak da bilinen bir doküman yayımlamaktadır. 1980 yılında IRS raporlarında gösterilen 200.000\$ üzerinde vergiye tabi gelirlere ve yaklaşık olarak 117.000 zengin insanlara odaklanalım. Bu mükellefler %70 marjinal vergi oranının etkisi ile 36 milyon dolarlık bir gelir beyanında bulunmuşlardır ve o yıl IRS bu miktarın yaklaşık olarak 19 milyon dolarlık bir kısmını tahsil edebilmiştir.²

1980 Yılında 200 Bin Doları Aşan Gelir Üzerinden Ödenen Vergiler			
	1980 Yılı Hasılası	1980 Yılı Vergiye Tabi Gelir	1980 Yılı Ödenen Gelir Vergisi
200\$ - 500\$	99,971	22,696,007 \$	11,089,114 \$
500\$ - 1.000\$	12,397	6,512,424 \$	3,613,195 \$
1.000\$ - +	4,389	7,013,225 \$	4,301,111 \$
Toplam	116,757	36,221,656 \$	19,003,420 \$

1988 Yılında 200 Bin Doları Aşan Gelir Üzerinden Ödenen Vergiler			
	1988 Yılı Hasılası	1988 Yılı Vergiye Tabi Gelir	1988 Yılı Ödenen Gelir Vergisi
200\$ - 500\$	547,239	134,655,949 \$	38,446,620 \$
500\$ - 1.000\$	114,562	67,552,225 \$	19,040,602 \$
1.000\$ - +	61,896	150,744,777 \$	42,254,821 \$
Toplam	723,697	352,952,951 \$	99,742,043 \$

Peki 1988 yılında ne oldu? Yüksek vergi oranları %28'e düştüğünde, IRS sayıları dikkate değer bir artış göstermiştir. Zengin insanların sayısı birden 724.000'e yükselmiş ve vergiye tabi gelirler yaklaşık olarak 353 milyon dolar seviyesinde gerçekleşmiştir.³

Devlet bu pastadan 99 milyon dolardan daha fazla bir dilim elde edebilmiştir. Vergi oranlarının %70 olduğu zamanlarda elde edilen gelirden 5 kat daha fazla gelir elde edilmiştir.

Bu rakamlar Laffer eğrisinin güçlü etkilerini göstermektedir. Burada Reagan vergi oranlarındaki azalışlar sonucu 5 kat daha fazla gelir elde etmemiş olsaydı bile düşük vergi uygulaması ile vatandaşların vergi bilinci ve sorumluluğunun gelişmesi oldukça önemli olmaktadır.

Diğer bir örnek aşırı Laffer eğrisi etkilerine yönelik olabilir. İrlanda %50 kurumlar vergisi oranı uygulaması yapmaktaydı. Bu kurumlar vergisi oranı 1985 yılında ülkenin GDP'sinin (gayrisafı yurtiçi hasıla) %1,1'lik bir kısmına eşit olacak şekilde vergi geliri toplanmasını sağlamaktaydı.⁴ 2006 yılında grafikte gösterildiği gibi vergi oranı %12,5 seviyesine düşmüş ve vergi gelirleri GDP'nin yaklaşık olarak %3,8'lik bir kısmına denk gelmiştir.⁵ Bu durumda vergi gelirlerinin GDP'nin

² <http://www.irs.gov/taxstats/indtaxstats/article/0,,id=96981,00.html>

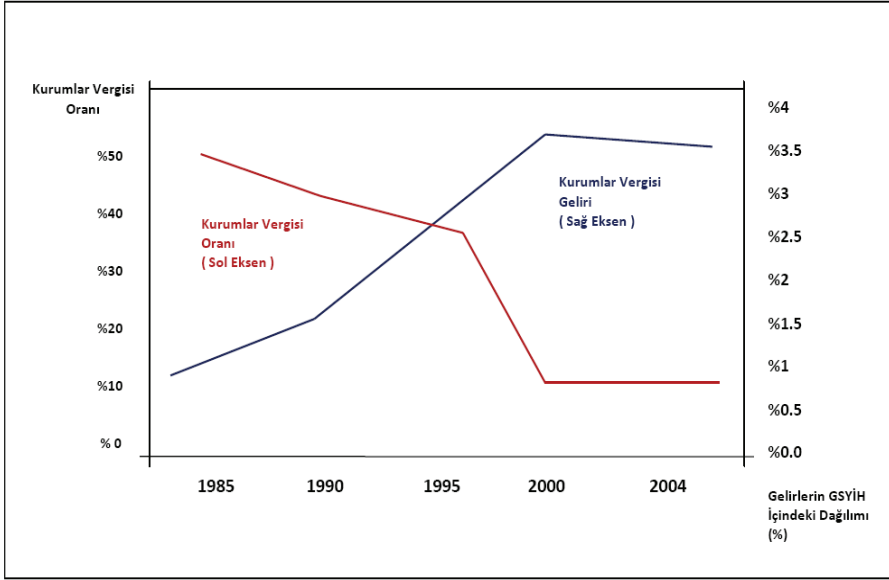
³ <http://www.irs.gov/taxstats/indtaxstats/article/0,,id=96981,00.html>

⁴ <http://www.oecd.org/dataoecd/48/27/41498733.pdf>

⁵ <http://www.oecd.org/dataoecd/48/27/41498733.pdf>

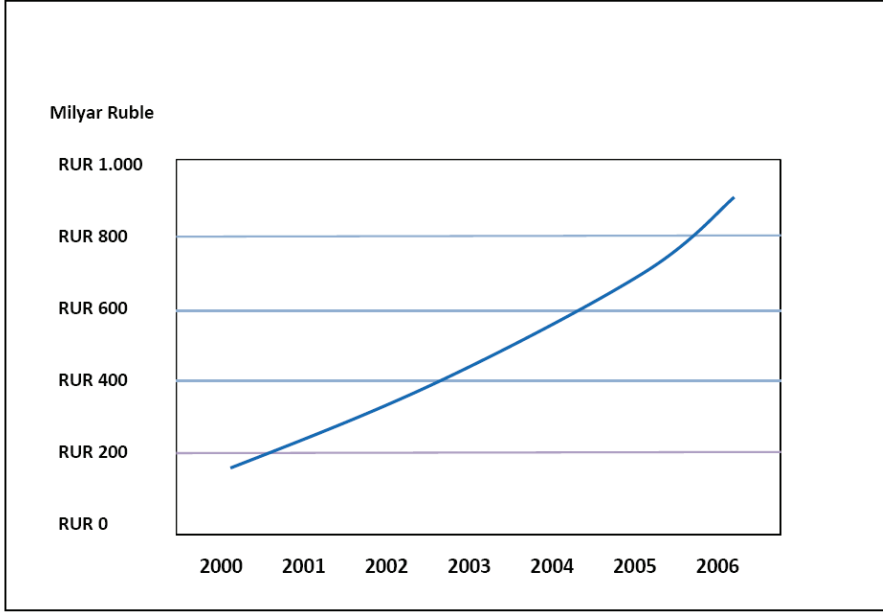
yaklaşık olarak 3 katı daha fazlası artış göstermesi gerçekten kayda değer bir durumdur. Böylece İrlanda daha büyük bir pastadan daha büyük bir dilim almıştır.

Şekil 4: İrlanda'nın Kurumlar Vergisi ve Laffer Eğrisi

Başka bir örnek verecek olursak; Rusya, gelişmiş bir vergi sistemine dayalı olarak %30'luk bir vergi oranı uygulaması yapmıştır. Bu aslında çok da şaşırtıcı olmamıştır. Karl Marx başarılı insanların yüksek vergi oranları ile cezalandırılacağını savunmuştur. Fakat dramatik bir reform uygulamasında bulunan Rusya, 2001 yılında %13'lük bir sabit vergi oranı uygulamasında bulunmuştur. Bunun sonucunda Rusya daha az bir gelir mi elde etmiştir? Verilere bakıldığı zaman öyle olmadığı anlaşılmaktadır. 2000 yılında kişisel vergilerden elde edilen kazançlar toplam 174,5 milyon ruble olurken, düşük vergi uygulaması ile yüksek bir artış sağlayan kişisel vergi gelirleri 2006 yılında 930,4 milyon ruble olarak gerçekleşmiştir.⁶ Grafikte enflasyon ayarlı kişisel vergi gelirlerinin her yıl ortalama %19 dolaylarında artış gösterdiği belirtilmektedir.

⁶ Ivanova, A., Keen, M. ve Klemm, A. (2005), "The Russian 'Flat Tax' Reform", Economic Policy, 20(43), 397-444.

Şekil 5: Rusya'da Hızla Artan Gelir Vergisi Hasılası

Vergi oranlarındaki indirimlerin yüksek vergi gelirlerine neden olmasına aşırı Laffer eğrisi etkisi adı verilirken, vergi indirimlerinin vergilendirilebilir gelirler üzerinde artıcı etkiler oluşturmamasına ise normal Laffer eğrisi etkisi adı verilmektedir.

Ayrıca Laffer eğrisinin ters çalışır durumları da bulunmaktadır. Eğer politikacılar vergi oranlarını artırır ise, özellikle girişimciler ve yatırımcıları cezalandırmak için yüksek vergi oranı uygulamaları gibi, bu durumda insanlar daha az bir gelir beyanında bulunacaklardır.⁷

Vergi gelirlerindeki azalışların sadece yüksek vergi oranlarına bağlı olmadığı aynı zamanda kötüleşen ülke ekonomisinin de çok büyük etkileri olabileceği unutulmamalıdır.

Kanıtlara dayalı olarak vergi politikalarının bireysel davranışlar üzerinde etkili olacağı açıkça bellidir. Bu durumları vergi otoritelerinin gelir tahmin etme süreci içerisinde dikkate almamaları şaşırtıcı bir gerçek olmaktadır. Ayrıca gelir tahmininde bulunanlar vergi politikalarındaki değişikliklerin ekonomi üzerinde ve vergilendirilebilir gelirler üzerinde etkili olmayacağını varsaymaktadırlar. Bu tuhaf yaklaşım kötü vergi politikalarının ve yüksek vergi oranlarının uygulanmasına neden olmaktadır.

3. Washington'un Vergi Tespit Metodunun Düzenlenmesi

Bildiğimiz üzere, vergi oranlarındaki artışlar ekonomik performans üzerinde olumsuz etkiler oluşturabilmektedir. Ayrıca vergilendirilebilir gelirler üzerinde yapılan vergi zamları politikacıların beklemiş oldukları gelir artışlarına neden olmamaktadır.

⁷ Smitherman, L. (2009), "Maryland Plan to Tax Millionaires Backfires: Top Earners Disappearing as Economy Withers", TheBaltimore Sun.

Firma sahipleri eğer fiyatları iki katına çıkarırlar ise o zaman müşteri kaybetmeleri olağan bir durum olmakla beraber böyle bir uygulama sonucunda gelirlerinde iki kat bir artışın olmayacağını çok iyi bilirler. Aynı şekilde girişimciler de daima faaliyetlerinde verimlilik ararlar ve düşük fiyat uygulamaları yaparak, toplam kârlarını maximize etmeye çalışırlar.

Maalesef ki Washington vergi tahmin sistemi böyle geniş kabul görmüş olan kurallardan yoksundur. Kongre, ortak vergi komitesinin hazırlamış olduğu vergi tahmin politikalarına güvenerek vergi politikalarındaki değişikliklerin ekonomi üzerinde etkisi olmayacağı yanlısını benimsemiştir.

Diğer bir sorun ise farklı politika uygulamaları sonucunda, vergi oranlarında meydana gelen artışlar ve koruyucu politikalar nedeni ile ekonomi sert bir şekilde dibe vurmuş olacaktır. 1930'lu yıllarda başkan Hoover ve Roosevelt devletin yükünü artırarak federal harcamaların artmasına ve vergi oranlarının yükselmesine neden olmuşlardır.⁸ Ayrıca bu dönemde devlet düzenlemeleri ve müdahaleleri yaygın bir hale gelmiştir. Sonuçta bu on yıl içerisinde ekonominin zayıflaması ve vergi gelirlerinin sabit kalması sürpriz olmamıştır.

Sonuç

Oldukça önemli kanıtlar göstermektedir ki, Laffer eğrisi gelir tahmin edici modellerin önemli ölçüde geliştirilmesi gerekeceğini belirten değerli bilgiler sağlamaktadır. Yasa koyucuların üretken faaliyetler üzerine yüksek vergi oranlarını empoze etmesi sebebiyle bu sürecin modernizasyonu oldukça önemlidir. Fakat politika uygulayıcıları vergi oranlarındaki artışların daha fazla kazanç sağlamayacağını anladıklarında, o zaman büyüme karşıtı politikalarını belki de tekrardan gözden geçirmeleri gerekecektir.

Kaynakça

- Ivanova, A., Keen, M. ve Klemm, A. (2005), "The Russian 'Flat Tax' Reform", *Economic Policy*, 20(43), 397-444.
- Keynes, J.M. (1972), "The Collected Writings of John Maynard Keynes", London: Macmillan, Cambridge University Press.
- Smitherman, L. (2009), "Maryland Plan to Tax Millionaires Backfires: Top Earners Disappearing as Economy Withers", *The Baltimore Sun*.
<http://www.irs.gov/taxstats/indtaxstats/article/0,,id=96981,00.html>
<http://www.oecd.org/dataoecd/48/27/41498733.pdf>
<http://www.jct.gov/about-us/revenue-estimating.html>

---

⁸ <http://www.jct.gov/about-us/revenue-estimating.html>